CIMELIA
Qu 4508

4508

CIMELIA

Poëtae Polon. [illegible]

91

Simonides (Simonis): Castus Joseph.

Crac. in off. Lazari 1587.

Fach

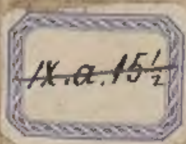
N. 425

POËTAE POLON.
N. 139.

brosiura

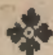
pfl.

g. V. 58.

756

CASTVS IOSEPH.

Personæ.

MALVS DAEMON.

IOSEPH.

FAMVLI.

FAETIFER.

IEMPSAR.

NVTRIX.

NVNTIVS.

CHORVS ex puellis Aegyptijs.

SEMICHORVS.

D. STANISLAO SOCOLOVIO: THEOLOGO REGIO: VENERABILI MIRACVLO INGENII ET LITTERARVM: VENERABILIORI VIRTVTE ET MORIBVS: PATRI SVO IN CHRISTO: SIMON SIMONIDES LEOPOLIENSIS LIB: MER: DE. DICAVIT.

Cim. Qu. 4508

Bibl. Jag.

MALVS DÆMON.

Enio, inferûm domos, & vmbrarum
specum
Linquẽs; vbi, telluris in penetralibus,
Superis seôrsum, habemus infimi dij;
Vocare si par infimos; qui maximam
Rerumque, honorúmq; occupamus gloriam;
Sæclaque hominum vniuersa, & hîc viuentia
Nostro vsu, & olim functa capimus mancupi.
Esto, creatos esse nos ab altero:
Esto, illo ab ipso, conditam orbis fabricam,
Cælóq; nos pulsos ab ipso eodem; & his
Datos locis, vbi horror, & squallor vigent:
Esto omnia hæc, creator, & rerum parens,
Superbiat scilicet, alatq. nominis
Vmbram; penes nos interim, solida Imperj
Maneat potestas: templa nobis, victimæ
Nobis, sacri nobis dies, trophæaq;
Donariaq; struantur: ad pericula
Nos inuocemur: nos bonarum præsides
Rerum feramur: deniq; ipsi numina
Celebremur, & noscamur; ille incognitus
Cælo exigat sæclum. parum interest, vbi
Agas loci, at agas qualis, id verò interest.

Solenne prætereà hoc genus noſtrum tenet,
(Diuinitatis quæ fides certiſsima eſt)
Honore macti, vt gaudeamus; male habiti
Impune non ſinamus omnimodis modis;
Cuius animi, exemplum vel hodie, iſthîc palâm
In iuuene nequam dabimus; & teſtabimur,
Quid conciti ira, quid benigni poſſumus.
Non ſim, qui haberi volo; niſi effectum illicet
Do, quod loquor. men! quē Senatus, quē aula, quē
Rex, quem populus, & purpurati omnes pauent!
Quem tota gens Ægyptia, aut, quem tota gens
Mortalium, quæcunq;, & vbicunq;, aſpicit
Solis iubar; ſacrificijs, altaribus,
Honoribus, menſisq. certatim colunt!
Men' eimodi, inquam, numen! vnicus puer,
Hebræa peſsima ſoboles, fæx ſeruuli,
Contempſerit! inultum id ei abierit peruico!
Dabitur opera, ne ſcilicet abeat; & quidem
Pridem, ſciens peperceram; quum commodùm
Necare fratrum inter manus poſsem; ratus,
Doctum periclo, mitiorem poſteà
Nobis futurum. ſed video, non in loco
Me miſericordia vſum; acerbiorem enim
Inuenio; quanquam, quod caput odij huius eſt;
Cum ſtirpe tota Hebraica, vetus hoc mihi

Viget

Viget duellum; ex quo potiti gentium
Sumus, hominumq́. examina, in prædam meam
Ceßère; tum Regem ſupremum ipſum poli,
Ita comminatum ſeriò commeminimus:
Breui, breui olim tempus adfore; fœminæ
Cùm ſemen, Hebræus iuuenis, hæc interim
Poßeßa noſtra regna, vi exſpoliaßeret;
Pedibusq́. ſæuiret ſuper caput meum.
Id ne habeat, arcta cautio eſt; & ſedulò
Caui hactenus: ideoq́. quamcumq. indolis
Alicuius, aſpexi propagem maſculam;
Inſector vltrò: aut ego neco, aut mulcto malè;
In patribus, in auis, in atauis, gnauiter
Hoc perpetratum: cùm, quaſi ex induſtria,
Exortus hic puer eſt; ſtatim à puero, Deo
Illi altero, addictißimus; contrà, mei
Contemptor acer; non tuli impune; & propè
Patrata cædes, dexteris fratrum fuit:
Sed miſeritum eſt pueritiæ; potiusq; in hanc
Oram, abdicandum ſeruituti cenſui;
Si fortè, cùm loco, atq; fortuna, inſolens
Exueret ingenium: aſt nihil profecimus:
Ferocius agendum eſt; nocensq́. machina,
Torquenda quamprimùm; neq; ea minimæ notæ;
Sed quam oppidò fortißimam perſpeximus:

 Mulier,

Mulier, mulier, inquam, iuuentæ maxima
Siren: repertrix prima, mortis, & mali,
(Neq; enim alio reti, aucupatum imus animas
Plures; quã amore, & fœmina) hæc, hæc, inquã eat
Siquidem gradus iam factus est pulcher satis.
Cui iste seruit seruitutem, est Fætifer,
Summo loco vir, summa apud Regem fide:
Iempsar illi vxor, supra humanum modum
Pulcherrima; eius ex animo ego sustuli
Mariti amorem, & seruuli huius intuli:
Quem si gerentem fecerit mori suo;
Confecta res est: noster est: victoria est,
Sin obstinatus manserit animo fero;
Tamen, facinus audacis, atq; strenuæ
Dabit mulieris: heu Iempsar, heu mea
Iempsar; in quanta Charybdi, nunc tuum
Pectus trucido! sed quid ad me? dum modò
Vlciscar hostem: tu, vel alia, vel alia
Pereas, parum moror: vnico isti, fæminas
Omnes, velim impensas; potiri modò queam:
Sed ipse procedit foras; ego me aufero.

IOSEPH.

VOsné etiam, Herum, ad hanc celebritatẽ
Sacrorum, omnes comitaturi

Tecto

Tecto exitis? nullus ne hîc penes
Decumbentem, præſto aderit Heram?
Obſequio ſi quid, vel facto,
Opus adueniat; qualia multa
Circa ægrotos, plerumq. vſus
Poſtulat; vt non ſatis vna manus
Officio ſit.

FAMVLI.

VEra quidem tu cenſes: atq. Herus
Digrediens, hoc itidem nobis
Præceperat; vt Dominæ præſto
Eſſemus: verùm ipſa, alio nos
Præcepto, ad ſacra amouet; aiens
Primos medicos, præcipuosq́.
Vitæ artifices, Diuos eſſe:
His quandoquidem ſollennia ſunt
Feſta per vrbem;
Iremus omnes ſupplices, atq. illius
Iacentis, impleremus abſentem vicem:
Ita ſpem eſſe, poſſe ſanitatem conſequi:
Te, cæteris cum fœminis, ſatis ſibi
Dum nos redimus, vſui domi fore.
Ergo imus, & voto obſecundamus pio.
IO: *Siquidem Dij iſti ſunt; vel hæc pietas pia eſt.*

FA:

FA: *Tibi forsan impia, qui supra Dominos sapis.*
IO. *Nempe, Dominos suprà sapio, dum seruio.*
FA. *Atqui Deos, quos hi colunt, tu non colis.*
IO: *Seruire Dominis, & colere Deum; aliud est.*
FA: *Cui seruit Herus; huic seruiendũ est quoq. tibi.*
IO: *Herile corpus est, quod emit; animus Dei.*
FA: *An nõ Heriles quoq. Dij, quorũ animus est?*
IO: *Deos Heriles nescio; meum scio:*
FA: *Ergò, quod aio, nempe plus sapis, quàm Heri.*
IO: *Cum Heris ego sapientia, haud contenderim.*
FA: *Verbo haud facis; verùm solens facto facis.*
IO: *Bona verba quæso* :FA: *Nũ loq. videor mala?*
IO: *Modestius mecũ agite*; FA: *Nil magis volo.*
IO: *Neq. memini meritus aliter animo meo.*
FA: *Fatemur: atq. integritatem candidæ*
Mentis tuæ, inq. nos amorem, agnoscimus:
Et quicquid, ab hominibus amicis, mutua
Poscit fides; debemus affatìm tibi:
Tu namq. cùm primũ immigrâsti in hãc domũ;
Fortuna quasi tecum immigrauit huc bona:
Mitto omnigenam abundantiam rerũ omniũ:
Mitto, annuã vbertatem agrorũ, & messibus
Rupta horrea; iñumeros greges mitto pecorũ:
Mitto, auri, & æris, pæne, cornu copiæ;
Duntaxat in rem quod facis nostram loquor.

Discor-

Diſcordijs antêhac ſcatentem iſtam domum;
Perpetuaq́. odia, inter ſe alentem familiam;
Tu, amore certare docuiſti haud iurgijs:
Aurem, tu Herilem, obſeſſam adulatoribus,
Tectis ſuſurris liberâſti; & publicum
Audire veritatis inſuêſti ſonum;
Non blandiendo, verùm agendo gnauiter.
Potiri Herilem gratiam, monſtraſti iter;
Herumq́;, non tam dicta cum dulcedine,
Quàm facta cum virtute, munerarier
Merito tuo inſtituiſti; vt inde, nulla iam
Domus ſit, vbi familia, vel frequentior,
Vel more cultiore, vel in Heros fide
Maiore, vel quæ niteat elegantius,
Cernatur; vnũquemq. Hero, ex æquo & bono
Ornante: tuq́. cùm inter omnes principem
Facilè locum teneas; Herumq́. habeas propè
Tuum; ita tamen mentem modeſtam deprimis;
Quaſi vltimus, nulliq́. ſis rei: neq.
Te vnquam malo quiſquã vſus; omnes cõmodo:
Vnde, & ſuprà inuidiam es; & omnibus viges
Chariſſimus, iuxtà atq. honoratiſſimus.
Idcircò, & illa dicta mea, nolim putes
Animo maleuolo dicta; ſed quoniam te amo,
Eamq́. fortunam perennem tibi aueo;

 Deos

Deos colendos cenſeo; à quibus omnia
Bona dantur; & ſeruantur à quibus bona.
Tu, ſuaſionem fortè ſi haud ſequeris meam;
Saltem, profectam animo malo, non exiſtima.
IO: Num quid boni vobis fit ex me, neſcio:
At ſi fieri aliquid, benignè agnoſcitis;
Id verò ego, à ſolo Deo meo, dari
Agnoſco; vosq́. idem velim ſentire; & hunc
Solum colere; quanquam hæc negotij haud ita
Exilis eſt perſuaſio; quin non priùs
Deum doceri poſſe duco; quàm ipſemet
Se ſe ſciendum inſinuet ægro pectori.
Nunc ite: & illos inſtituto patrio,
Quos Rex colit, colite; facem donec aliam
Vobis, ſuperior ipſe Deus illuminet.
FA: Imus; ſed animum mihi tuus ſermo pupugit.
IO: Illi abierunt;
Mihi neſcio, qua frigida formidine
Cor obriguit: aures ſoneſcunt: horruit
Capillus: arcta mens, velut magni mali
Præſaga torpeſcit: quid eſt! aut quid me erit!
O cælites, ô Rex ſupreme cælitûm:
Terra quaſi hauriri, angulisq́. ab omnibus
Videre videor appeti: pænè redeo
In vetera: talem pænè mentem illo die
Habuiſſe

Habuiſſe repeto; à fratribus quùm venditus
Ex libero homine, ſeruus hæc in loca abij:
Sol ipſe, triſtiùs mihi quodammodo
Lucere cernitur quid eſt! aut quid me erit!
Noctem quoq; & ſomnum, quibus cum tædijs,
Quibus cum acerbitatibus, & immitibus
Inſomnijs, exegi! amari me à Deo
Nimis putem, niſi pereo: quin ſomnium,
Quale anteà nunquã, horridũ, immane, aſperũ
Vidi: appetentem circiter nouum diem;
Videbar in pulcherrimam quandam alitem
Mutarier, candore certantem niui;
Aurasq. penna permeabam ſplendida;
Cùm derepente, in me cucullus impetum, à
Tergo facit: formamq. perſequens meam,
Eo vſq. proceſſit ſequendo; donicum
Sub terream quandam ſpecum me impingeret;
Pedore, vbi & ſquallore quaſſabar gemens.
Neq. ſopor, illud erat; ſed vſq. expergitus,
Totis volutim contremiſcebam artubus;
Gelidusq. ſudor, membra peruolgauerat,
Guttis renidens, atq; laſsitudine.
Tum corripior anceps cubili; & ſupplices
Cum voce palmas cælitum extendo patri,
Meliora poſcens: exq. ea hora perpetim

Torpeo animi; & præſens quaſi periclũ horreo.
Quid eſt! quid erit! eia, eia anime, quid pijcis
Spem! quid fatiſcis! comprime anxitudinem:
Viuit Dominus, ille Dominus viuit; ſine
Cuius voluntate, pilus haud defluxerit
Capiti tuo. tun' immerenti tibi mala
Dari! bonaué bene promerenti dixeris!
Plusué autumes laboris impoſtum; ſolens
Quàm ferre poßis! do manus, do equidẽ manus
Domine: tuum imponere; ſubire eſto, meum:
Vel occideris; in te tamen fides mea:
Tu ſeruituti mancipaſti: tu ex ſinu
Patris, puſillum me abſtuliſti; ſit tibi
Laus, atq. honor: tantùm iuuentæ ſis memor
Ætatis impotentis, atq. improuidæ:
Cumq́. mala das; tolerantiam, & conſtantiam
Simul da: ero, aut nõ ero; moriar aut ſoſpiter:
Tibi moriar, tibi ſoſpiter; ſim, abſim, tuus.

CHORVS.

Strop. I.

Petra celebris eſt hic
Quædam, vitrea dis aqua;

Fontem-

Fontemq. expoſitum vrnis, ſaxo
Iaculans ſupremo.
Apud hanc, amica quæ-
-Dam eſt mea; flumineis
Pepla liquoribus
Tinguens; ſuperq́ ardua dorſa rupis
In ſole aprico expoliens; ea atrum
Nuntium mihi inſuſurrauit.

Antiſtrop. I.

Sontica Iempſar ictam
Peſte, ægra domi occulere
Membra; & tæniolis caput obnu-
-Bere flauum; eamq́
Diem abiſſe tertiam,
Muneribus Cereris.
Ambroſium os ſuum,
Ex quo abſtinet; cor tacito dolore
Vltrò exedens; pœneq. terminum Orci
Saucia, ante tempus appellens.

Strop. II.

Anné tu Domina ex Pane!
Anné es concita ex Hecate!

An turba ex Coribantum!
An matre montana ex multivaga!
An te impulit feris pollens
Dictinna! libi ob iners
Opus, & habita ſacra profanè, ira-
-Ta! inſanit namq. etiam per
Terram illa; per pelagus-
-Q. vrget vaga vada ventis.

Antiſt. II.

Anné Fætiferum, quiſquam
Alter vir, tuum Dominum,
Probro addicere tentat!
Furtum illius molitus talamis!
An de tuo tu inaudîſti
Non dulce tale aliquid!
Quod te vitæ ſaturet mox,
Vinctamq. lecto animam
Nodis cruciet amaris.

Epod.

Solet quoq. ægræ, propagini
Fœmineæ, creperum malum
Puerperij, & inerti-

-Ae

- *Ac, excors nausea adesse; meum hæc eadem*
Transiit aliàs vterum incillans.
Obstetricem ast cæligenam,
Diuam arcitenentem,
Artemin, adij:
Præstò semper adiutrix cum
Diuûm adfuit fauore.

Anapesti.

Verùm eccum, pro foribus nutrix,
Hanc ipsam, extra talamum ductat,
Horrens, atra nube supercilj:
Hoc quicquid sit, discere auet mens.
Heu me, quàm væpallida Dominæ
Facies; quam illum primum florem
Formæ penitus amisisti!

NVTRIX.

Miseranda hominum vita, & morbi
Ter miserandi:
Quid iam faciam? aut quid non faciam?
En tibi clara ea lux, en hic æther,
En apricum, en Sol, en patulæ auræ;
Quorum cupiens, vnum id in ore

- *Ac* *Nuper*

Nuper habebas; ſurgere, linquere,
Infelix ſtratum; procedere,
Veſci cælo; en, quam ſubitò iſtud
Faſtidis! ſtratumq. iterum appetis!
Reſpuis omnia; nil tibi volupe eſt:
Quod adeſt damnas: quod abeſt poſcis;
Mox quoq. id ipſum, horres & refugis:
Quid iam faciam tibi! vel quid non
Faciam!
Ægrotem potius, quàm ægrotos
Curem. ſimplicior enim hæc labes;
Doleas, ſi ægrotes: ſi ægro adſis;
Et menti dolor, & manibus labor;
Omnis vita hominum ingratiſſima;
Nec requies hìc vlla laborum.
Certè aliam vitam, hac potiorem
Tenebræ offuſis nubibus arcent;
Nos tamen efflictim hanc deperimus;
Quæ ſub ſole hìc obuia claret;
Vitæ propter inexperientiam
Alterius, rerumq. ſupra nos;
Fictisq. vltrò ferimus nugis.

IEMPSAR.

Suſcipite humeris; ſuſcipite ægram,

Tollite

Tollite fessam; soluor neruis
Omnibus; omnia lapsant membra:
Fulcite caput: fulcite ægra
Colla: rotatur mundus: currit
Terra; cado, cado, pereo: date mî
Date vestram manum;
Suscipite meam, suscipite manum;
Ventum facite, demite tæniam
Capiti; grauis est, grauis est, soluite
Crinem: ach me, ach me.

NV: *Obfirma animum; neq; te toto*
Corpore proijce filia:
Qui placidum se se, & generosum
Morbo impertit; minus ægrotat:
Ista nati lege homines sumus;
Multa in vita perpeti oportet.

IE: *Heu quàm parui culmine tecti*
Rure in vacuo, viuere seruam
Dulce foret: quàm fonte ex puro,
Puris lymphis, sedare sitim;
Somnumq; vdo gramine inire.

NV: *Filia, filia, quid deliras!*
Quid te oblita es! solam te isthîc
Reris! ne mihi, ne quæso hac in
Turba, exsensos sermones sere;

Qui te mentis captam infament.
IE: *Age fusum mî, date qui filum*
Ducam; libet ad lumina sera
Flammæ hibernæ, peruigilare;
Non soli viuunt opulenti:
Ducite nuptum me: vrite faculas:
Induite oculis, crocinum flammeum;
Seruo cupio, serua locari.
Nv: *Apage obsecro, dicta indicta hæc:*
Me miseram, num verè desipis!
Nam quid tibi cum fusis Dominæ!
Aut quid Heræ cum seruarum operis!
Quid cum faculis, pridem nuptæ!
Me miseram, num verè desipis!
Lymphæ puros latices poscis!
Non tibi viuo saliens pumice,
Fons, per mediam murmurat aream;
Quo cupida sitim stinguere possis.
IE: *Signum pecori, numerum frugibus*
Libet imponere; libet occludere
Resinis dolia; condere, promere,
Libet omne penu; famula ô Domine
Sim tua; sim tua serua ô famule.
Nv: *En quale iterum dixti dictum!*
Modò te aiebas, sera ad lumina

Fusum

Fusum ducere; iam media inter
Armenta erras, numerasq́ pecus;
Artem hæc poscunt ariolatricem:
Certè aliquis te, filia, Diuûm
Vexat, sanumq́ amputat animum.

IE: *Infelix ego, quid tandem egi!*
Quò deueni! quò rationis
Itere ex recto, deuia flexi?
Desipui, cecidi, icta flagello
Diuûm: ach me, ach me.
Obnube mihi; obnube caput, mea
Mater; oculum lacryma perpluit;
Facies conturbata rubore est.
Ach me, ach me.
Si ex vitijs resipiscas; dolor est:
Si cum vitijs vesanire
Porrò pergas; porrò habeas malum;
Præstiterit, nil gnarum, nilq́.
Oppetijsse scientem.

Nv: *Obnubo; sic vtinam mors me*
Subitò obnubat:
Nam quô vitæ prolixæ vsus?
Nisi vt aduersis pluribus instruat;
Multa tamen me docuit senium;
Quorum volupe est vel meminisse:

Et tu filia crede expertæ:
Nunquam vitium contrahere optimum
Equidem duco; at vix humanum;
Soli etenim Dij sunt sine noxa;
Homines, labimur, & consurgimus;
Quanquam surgere, fit cum magno
Morsu animi, magnoq. pudore:
Surgendum tamen est, potiùs quàm in
Sorde iacendum; hæc altera tabula est,
Post naufragium: non resipiscere,
Sed graßari, per scelera in scelus;
Plusquam insanum iudico, & amens:
Porrò quid virtus, quid vitium
Ignorantem, velle perire;
Brutæ est pecudis.

IE: *Promptius ista est verbo dicere*
O mater, quàm facto ostendere.
Durum; quod dolet, vt non doleat.

NV: *Fateor; namq. tuo ipsa dolore*
Doleo: ætatemq. meam contero:
Si modus vllis est seruandus
In rebus; amicitias censeo
Quàm mediocres misceri; neq;
Intimam ad animæ haurire medullam.
Vt quod volupe est; sit tractabile;

Siue

Siue intendere, siue remittere
Libeat; verùm hoc indignissimum;
Binum, vnam animam ferre dolorem:
Atq; ego nunc, ad mea priuata
Damna, tuo etiam afflictor damno.
Quin, vitæ quoq; nimium studium,
Officere magis, quàm proficere,
Habitumq. bonum corporis aiunt,
Frangere potiùs, quàm stabilire.
Nimium omne, minus laudo; siquidem
Ne quid nimis; vt docti suadent.
Ch: *Mulier senex, Dominæ meæ, fidissima*
Nutrix; video quidem palàm infortunium;
Verùm est in obscuro: quid hoc mali siet;
Scitari igitur ex te, atq; discere volumus.
Nv: *Scitans, neq; ipsa scio; fateri enim abnuit.*
Ch: *Neq; eloquitur exordium ægritudinis!*
Nv: *Ad idem redis; silescit vsq; hæc omnia.*
Ch: *Quàm concidit: quàm tabuit: quàm marcuit.*
Nv: *Non potuit aliter; tres dies cibo abstinens.*
Ch: *Morbíne vitio? an ita, sciens vt se enecet?*
Nv: *Planè enecet; deliquium ad animi vsq; abstinẽs.*
Ch: *Mira memoras; quid Herus! vel ea nõ percipit!*
Nv: *Occultat ipsa; neq; sui indicium facit;*
Ch: *Quid! intuens vultum, videre non potest!*

Nv: *Quid ni videat ! ast illa ſimulat malum aliud.*
Ch: *Quin tu ipſa tormentũ aliquod adhibes ! & mali*
Fontem elicis ! vel prece; vel inſtigans minis.
Nv: *Ad cuncta deſcendi ; nihil potui tamen;*
Verùm neq; hanc vicẽ, remittam bilũ ab animo;
Vel tu ipſa, præſens vt fuas teſtis mihi ;
Qualem ego me Heris indulgeo malè habẽtib9.
Age, ô caput charum, prius quæ dicta ſunt,
Vtrinq. ſunto indicta; tuq; lætior
Frontem explica; dimitte verò obſtipum iter;
Atq. adeò, ego ipſa ſicubi fui durior,
Dimitto; ad aliaq. meliora dicta eo:
Age, ſi tibi, quod dicere pudeat, dolet ;
Hæ fœminæ, callent mederi fœminis;
Modò creduas illis; boni aliquid conſulent.
Sin' ad viros quoq. morbus eſt volgabilis ;
Eloquere, medicis vt negotium detur ;
Age; quid ſileſcis ? eſſe mutam non opuſt ;
Sed, vel redargue, male ſi videor loqui ;
Vel ſi bene ; bonis da locum ſermonibus.
Dice aliquid: oſtẽde os: ſpeci huc: heu miſera ego,
O fœminæ, fruſtraneus labor meus ;
Ibidẽ à prioribus abſumus ; neq. enim antidhac
Verbis mouebatur ; modò etiam reſpuit :
Hoc quoque tibi ſcias ; vel mari aſpriorem , ego

Te iam

Te iam putâro; si mori cruaa obstines;
Teq. dominumq. tuum, tuosq. liberos
Prodens; quibus plagosa mox aliquà imperet
Nouerca; miserosq. miseris tractet modis;
Vel seruoli ipsi pessimè vsq. insultitent;
Vel iste, qui ante te potitur nunc domo
Iosippus. IE: *Ach me.* NV: *pungit hic te scilicet.*
IE: *Perij; occidis me mater, vndiq. occidis;*
De iuuene eo, sit obsecro silentium.
Nv: *Vide, vt sapis! sapiens tamen, dedita opera,*
Seruare te tibi, tuisq. negligis.
IE: *Amo libèros; sed iactor alio turbine.*
Nv: *Verùmtamen puras manus fers crimine.*
IE: *Manus quidē puræ; ast animus ærumnā habet.*
Nv: *Num inimicus aliqs, cōscit in te aliquod malū!*
IE: *Amicus exest; non volentem, non volens.*
Nv: *Num Fætifer Dominus facinus in te facit!*
IE: *Vtinam ne ego illum inueniar afficiens malè.*
Nv: *Quæ tandem ea est acerbitas; quæ vrget mori!*
IE: *Sine me mihi nocere; tibi enim noceo nihil.*
Nv: *Non verò sino; tuum malum, meum malum.*
IE: *Apage, abstine manum; hæc quidem est iniuria.*
Nv: *Vel genua tua tenuero, neq. dimisero.*
IE: *Mala, ô misera, tibi, si rescieris, mala.*
Nv: *Quod mihi malum maius! tui quàm amissio;*

Occidis;

IE: *Occidis; honori mors mihi; probro ſalus.*
Nv: *Cur me hæc honeſta poſtulantem non doces!*
IE: *Siquidem ex honeſtis machinamur turpia.*
Nv: *Futura fortè honeſta ſi narraueris.*
IE: *Diſcede per Deos, manumq. omitte mî.*
Nv: *Non fecerim; quùm tu, quod oro, non facis.*
IE: *Jam facio; peruincis ſacra hac manu tua.*
Nv: *Age, ocyus fandi capeſſe exordium.*
IE: *Quid ego miſera dicam! ſine, ach mater, ſine.*
Nv: *Iam pollicita; fidem caue feſelleris.*
IE: *Fallere fidem præſtat; quàm iniqua proloqui.*
Nv: *Non in bonis, ſed in malis, conſulto opuſt.*
IE: *At non potis conſilio agi labes mea.*
Nv: *Nil tàm mali eſt; quod conſulens, non explices.*
IE: *Rem perditam, nulla explices, vi conſilj.*
Nv: *Seruantur vrbes perditæ vi conſilj.*
IE: *Ergò tuo tandem periculo loquar.*
Nv: *Loquere, vel in periculum vitæ meæ.*
IE: *Quiſquis ſceleris anſam dat; an ſcelus facit?*
Nv: *Pars vna ſceleris, huius, huius altera.*
IE: *Quid? qui inſciens, occaſionem dat mali?*
Nv: *Nullo tenetur crimine ignorantia.*
IE: *Ach me, Domine, quàm pæne bis te vulnero.*
Nv: *Num de marito quid ſiniſtri ſuboluit!*
IE: *Etiamné tu viros putas delinquere?*

Etiam

NV: *Etiam vitia cadere puto in sanctißimos.*
IE: *Nil miri itaq. muliebre si ingenium cadat.*
NV: *Tenerior animus, noxiæ procliuior.*
IE: *Veniam ergò, mea quoq; noxa iure inuenerit.*
NV: *Non omnibus noxis venia eadem datur.*
IE: *Quid quæso? quale hoc est, amare quod vocãt?*
NV: *Suauißimum, & amarißimum, filia, malum.*
IE: *Nos alteram tantùm huius vtimur vicem.*
NV: *Eho: tibiné præter virum cognitus amor!*
IE: *Nollem agnitum; sed rapimur æstu ingratijs.*
NV: *Quis is! vel vnde! crimini qui te appetit!*
IE: *Cuiatem eum tu dixeris iuuenem exterum?*
NV: *Nostrumné Iosippum!* IE: *loquentẽ te audio;*
Non ipsa narro. NV: *Proh Dij Deæq;, quid*
Ego audio! nosterné Iosip! illené
Iosippus! illud vnicum delicium Heri!
Ille oculus alter! lux, fides, columen domus!
Functam me oportuit prius; quàm hæc audio:
Vno hoc die plus viuo; quam viuendum erat:
Abite iam mihi deinceps, moribus
Quotquot subæratis, dolosum intrinsecus
Cælatis animum; corde sublesto, & cato;
Qui fronte venditare sanctimonias
Didicistis; intus agitis ærugo mera.
CH: *Et me non mediocris impetiuit*

Admiratio; talibus repertum
In malis, iuuenem hunc; præire cunctos
Qui visus mihi moribus modestis:
Ignosco sedenim; acer Imperator
Est amor; senibus quoq; egelatis
Cit incendia; nec viros remittit;
Quantò perniciosior iuuentæ est;
Cui cor feruet, & ipsa adurit ætas.
Non amem; vel amem pudico amore.

IE: *Ægyptiæ puellæ, amicum mihi genus;*
Persæpè noctis circiter meridiem,
Quùm tectus aër astricis silentijs,
Sopore corda vincit, & sensus domat;
Ego quietis caßa, mente peruigil,
Animum meum speculatum in orbem misi; vti
Me certiorem redderet; quibus modis
Damnosa vita perditur mortalium:
Dispexi, & aduerti; nihil cuiquam mali
Præter suam sententiam, atq. arbitrium
Accidere; plurimis enim bene sapere
Datum est; sed hac ratione erit res clarior.
Quæ sunt bona, omnes scimus, & cognoscimus;
Nec elaboramus; alij ob socordiam;
Alij, voluptatem anteponentes bono.
Verùm, voluptatum genera sunt pluria:

Ignauia

Ignauia quoq. non caret dulcedine;
Vel ipse morbus garriendi suauis est:
Pudor etiam ceßationis mel fouet.
Geminus quidem ille; ornamen alter, & color
Virtutis; alter pestis, & scabies domus.
Quorum omniũ, summum decus, opportunitas.
Hæc cogitans, & mente firma combibens;
Nullum putâram tàm venenum vrgens fore,
Quod me inficere, & ex arce rationis dare
Pessum poteßet. dixero quoq. iter meæ
Constantiæ: vbi me sauciauit primûm amor,
Considerabam protinus; quî quàm optimis
Modis, sagitta liberarer ipsius.
Exinde principiò tacere, habere clam,
Vulnus tegere cœpi: quis vsus linguæ enim!
Aut quæ fides! quæ tecta consilia foras
Eliminans; aliena damna corrigit;
Sibi interim non prouidens conscit malum:
Tùm ferre placidè; amentiamq., modestia
Peruincere statui: deinceps, vbi animus
Flecti repugnat; nec furor frangi potest;
Visum optimum est; mala, morte luere: cui meæ
Sententiæ nulla esto contrauentio.
Ita mihi sit; neq. lateam, faciens bene;
Neq. faciens male, teste sub multo siem.

 Scio,

Scio, facinus grande eſſe, ſibi molirier
Manum: ſcio, facinoris indigniſſimam
Cauſam; mulier adhæc, patrans tantum nefas;
Opprobrium, odiumq́. omnium video fore:
Sed peſſimis pereat modis; ſanctum tori
Conſortium, quæcunq. princeps inſtitit
Scelerare, & ad viros fidem extulit exteros.
Nobilibus ex domibus, datum eſt fœdiſſimum
Huius mali exemplum; inq́. vulgus proditum.
Præſtantioribus enim vbi turpia placent;
Videntur illicò infimis pulcherrima.
Porrò, odi & illas; quæ pudicæ, grandibus
Verbis tenus, ſub corde cælant peſſimas
Audacias: iſtæ, ô Domina Pontica Cyprj,
Qua fronte, tandem coniugum vultus ſacros
Contrà obtuentur! quomodò vel complices
Sceleris tenebras non pauent! atq. angulos
Ipſos domorum! fortè ne vocem duint:
Hæc namq. me, ô charæ, neci nunc mancipant;
Ne vnquam virum meũ inueniar vrens nota
Infamiæ; neu filijs conflem nefas;
Quos ſtrenuos quandò ſine ſcelere extuli;
Iuge hoc decus habeant; diuq́. floreant
Splendore mentis; glorioſi vel meam
Vicem; nec ob matrem male in vita audiant.

Licet

Licet quis animi maxima pollentia
Sit præditus; seruiliter illicò tamen
Sapiat necesse est; si paternorum scius
Sit criminum: hoc ferunt, vel carius
Vita esse, cui iusta, atq; honesta mens adest:
Quod si accidat quandoq; vulgari improbos;
Tum tempus, ac si virgo, speculi in æquore
Maculas notat; vulgoq; proponit palâm:
Quos inter vtinam ne inueniar ipsamet ego.
Hoc vltimum non vos tamen cælauerim;
Omnẽ meam culpam esse; iuuenem hũc criminis
Nihil dedisse; præter eximia quod est
Forma; meam quin sedulò cupidinem
Prauam refugere; quod ne sitis nesciæ.
Ch: *Euge pudor, euge; quàm vbiq; splendidus viges.*
Tuisq; laudem comparas cultoribus.
Nv: *Hera, mihi prima fronte calamitas tua,*
Pauore cor expectorârat: ast modò
Quàm vana fuerim sentio; ita mortalium
Secunda cogitata plus sensus habent.
Nihil supra humanum modum; nihil supra
Perpessa naturam es: potens in te Dea
Irruit. amas: quid tum? quid hinc miraculi?
Volgarium hoc est plurimis mortalibus:
Ideóne vita deserenda? ideóne mors

Obeunda! mitte lubricam mentem tuam:
Nimium ſapis. nimium ſapere, nimiū malū eſt.
Morbis mederi clade; dura amentia eſt.
Si iam patraſſes morte condignum neſas;
Tamen ideò non iure mortem expoſceres:
Nunc vana cogitatio duntaxat in
Te ebulliјt: quam ſi potenter viceris;
Neq. te ferendam affectibus permiſeris;
Bis tantidem iugi potieris gaudio.
Iucundius periculum eſt euadere;
Quàm neſcientem omnis manere periculi;
Cuius tibi optima iacta ſunt fundamina.
Medium medellæ propè habet; ægritudinis
Quiſquis genus noſſe potuit; quod Filia
Promptum tibi eſt; cætera dies curauerit.
Laudo, ob oculos habere te ſobolem tuam:
Laudo, malam eſſe nolle vel eorum vicem:
Præire virtutem, parentes filiјs
Par eſt. ſuos ſui enim æmulantur commodè:
Quanquàm neq. eum ego filium probauerim;
Qui vitia, potius æmulus ſuat patrum;
Quàm facta cum virtute. mortales ſumus
Omnes: viciſſatim bonum in vita, & malum eſt:
Illud colere, quærere, ſequi; hoc, nec audiens
Audire, nec videns videre, filius

Debet;

Debet; pius quisquis, timensq́. Deum esse vult.
Quin sæpè, patrum errata, magnum filijs
Dedère stimulum, ad strenuè, atq. fortiter
Agendum; vbi animus labis impatiens, supra
Iniuriam esse; & ora vulgi claudere;
Noxasq́. maiorum, suis virtutibus
Obducere satagit. quod è contrario,
Frequentius fit; optimis ex patribus,
Vt peßimi sint filij, & noxæ meræ;
Virtute qui partam parentum gloriam,
Titulo tenus duntaxat in se transferunt;
Ipsi, nihil minus cluunt, quàm nobiles.
Quò, neq; tuis te liberis impendio
Nimio eße sollicitam, neq; mori velle fas.
Si liberali præditi ingenio vigent;
Vel vsq; te cessante, perstabunt boni.
Aut, cura si hæc tangit nimis; quod tu obsecro,
Viroq́ue, filijsq́ue, tibiq́ue, enormius
Opprobrium reliqueris! quàm si necem
Tibi, ipsa consciscas! boni consilij opus
Hoc scilicet putabitur! vel impotem
Mentis; vel actam criminum furoribus;
Vel à marito atrociter habitam, ferent.
Erige animum; & minus malum, elige in malis.
Ch: *Præbere temet consulentibus benè*

Domina

Domina decet; præclara dictio tua
Quidem est; sed huius oppidò salubrior,
Magisq. præsentanea, ad vulnus tuum.
Sed non ferundi tempus hîc sententiam
Vtra gnarius dixit; sed instandum optimis.
IE: *Vtinam réàpse mala pati, ita facile foret;*
Ac suasione dicitur; caret auribus
Dolor; altiusq. sauciatæ vulnus est
Mentis; mederi lingua quàm verbis queat.
Nv: *Pergis muliebriter loqui Filia! neq.*
Te respicis! qua nata sorte: qua domo:
Qua opulentia: quibus parentibus: quibus
Donis Deûm: quibus propinquis: quo viro:
Sed mitto ea; vel humanitus tecum loquar.
Tun' posse, quenquam matre mortali satum,
Reris, malorum ducere exsortes dies!
Solis beatis esse Diuis contigit:
Nobis hominibus, vna particula boni,
Malis duobus temperata ceditur.
Sapiens, quod ægrè est, sedulò domi premit;
Quod commodò est, in publicũ profert palàm:
Hæc alea, aliter cadere nequaquam potest.
Fortuna quantò tua putanda facilior,
Cui plura bona, collata sunt diuinitus,
Quã mala; animũ tantùm pares; qui vti sciat.

Plerumq.

Plerumq, satias, insolentiam parit;
Porrò, insolentiæ exitus semper ferox;
Illud vide, filia, tibi ne quoq. fuat:
Vt conferendis in bonis, faciles Dij
Sunt; ita graues plectenda in insolentia.
Obfirma, & obdura: nimia lasciuia est;
A quo bona habeas, nolle mala pati indidem;
Diuûmq, sortem corde concupiscere.
Amans, amorem frange cum prudentia:
Morbo icta; morbum vince cum patientia.
Vel verba quoq. sunt dia; sunt magicæ notæ;
Sunt fortia indigitationum carmina;
Quibus, vel ipsam flammeam vim sopias:
Serũ est, quod homo vir callidi quid adstruat;
Nos fœminæ nisi cæpimus negotium.
IE: *Parce obsecro laudare fortunam meam;*
Ex qua, nihil, præter onus, & certissimam
Pestem, redundat ad me: habere plurima:
Coli ab omnibus: abundare luxu, & otio:
Nihil manu propria, vel attingere quidem:
Nil seriæ curæ instituere: nil dare
Vllo labori; æuum sed omne impendere
Conuiuijs, ornatibus, spectaculis;
(Vt morem habemus fœminæ magnatium)
Quæ tam seuera mens sit! inter lubricas

Has vanitates; quæ mali aliquid non trahat!
Nolim ex meo ingenio æstimare cæteras;
Tamen profabor: quæ maritis nuptum eunt;
Magis se ab illis duriter, quàm blanditer
Tractari ament; damnosiores reddimur
Enim licentia: &, nisi animus indies,
Gnauũ aliqd habeat, quod volutet; nõ mora est,
Quin tanquam in agro pinguis arui, frugibus
Non consitis, herbæ malignæ inhorreant.

Ch: *Hera, nullum adhuc dictũ audij ex te, perperũ:*
Hoc liberè effarim tamen; nullam esse, tàm
Orationem conditam optimis modis;
Quæ sola per se, quod salubre est, conferat;
Sine facientis ope: ergò quòd faris, face.

I,E: *Pulchrè mones: hoc scilicet cultissimas*
Euertit vrbes: hoc domus pessumdedit;
Impensa dicti cura, facti incuria.

Nv: *Tamen dolorem dicta sueta demere:*
Neq. mihi nunc quisquam labor præsentior;
Sermone seu res, seu queat facto effici;
Quàm te leuare, pristinamq. reddere
Mentem tibi; modò ipsa temet præbeas:
Siue hunc amorem ponere, quod optem magis,
Siue indipisci deligas; vtrumq. do:
Seruare ted ego sospitem, & superstitem

Magni æstimo; neq. hoc mihi inuidiosum est.

IE: *Hau, quid locuta mater es! caue obsecrò*
Mî tale verbum dixis, ignem quod habeat.

NV: *Non hercle verò dico; neq. factum velim:*
Sed potius ausim cuncta; quàm te perduim.

IE: *Ne quæso mihi fac mentionem turpium.*

Nv: *Hoc turpe, honesto longè fructuosiust.*
Res ipsa melior, quæ potis saluam dare,
Quàm fama; cuius appetens, male oppetas.

IE: *Ne per Deos, (bene enim mones, sed turpia)*
Ne mihi itera hæc; sat obstinatum animũ gero
Aduersum amorem; ne, dum honestè, turpia
Circumloqueris, eò incites, vnde fugio,

Nv: *Siquidem ita polles mente, certumq; est pati;*
Euince, perfer, laudo criminis fugam:
Sin minus; obedi mihi; secunda erit hæc salus.
Sunt philtra delenifica quoq. amoris mihi;
Quorũ modò in mentem quàm oportunè venit;
Ea, cis pudoris, cis animæ periculum,
Morbum leuasint; tuipsa modò non obfuas.

IE: *Quæ philtra amabo? vngine, vel debent bibi?*

Nv: *Quid quæris hæc! vti velis, non discere.*

IE: *Subtrepido, ne istud callidum nimis fuat.*

Nv: *Nimis pauens, pereas nimis; quid te abijcis!*

IE: *Tacitum tamen sit hoc; nec in vulgus eat.*

Nv: *Mecum labor erit iſte: vosq́. ô vnicæ*
Amicæ, idem adiuuate; quandoquidem bona
Fortuna quædam, huic tempori vos hic dedit.
Amicus in periculo inſtar omnium eſt:
Amoris, in periculo, periculum est:
Ego interim abeo; vt quæ ſcio factu optima,
Properem domo: vos hîc mihi ſeruate eam,
Donec redeo: ſolam eſſe non permittite;
Nam ſolitudine nihil huic nocentiuſt.

Stroph. I.

Ch: *Amor, doloſe amor; ingerens*
Ardorem oculis; & inde, ad imum
Cor, flexanimi penetrans cura;
Ne mî aduenias ſiniſter vnquam:
Neu turbator adſis.
Non malignior eſt
Vis ignium: non vllius
Aſtri, tuo præ veneno;
Nocente quod manu
Sæuus iaculâſti.

Antiſtro. I.

Fera inter arma, periculum

Suſtinere,

Suſtinere, tutius potis ſim;
Quandò rapidam vngulam equorum, Mars
Strigat; tunicam ſupernè ahenam
Jndutus; rhedaq́. ex
Ære conſpicua,
Huc vulnera, atq. huc ſeminans;
Quàm ſtare contrà ſagittam
Amoris; illitam
Dulcedine amara.

Stroph: II.

Ætatem teneram,
Hæc nefaria ſerpens,
Meam olim momordit;
Quibus malis tum
Proſtrata non iacui miſera!
Horreo hodie quoq; illam
Cladem: penitusq́. exſe-
-Cro; animus, pudor, os, frons,
Virtus, fama, honor, pietas, Deus, cor,
Exulauerat à me.

Antiſtro. II.

Anni, anni indomiti,

 Flos

Flos iuuentæ animosæ;
Nihilné aggredi vnquam
Salubre scitis!
Semperné, quod breuiter volupe est;
Perpetuo in omne sæclum
Mercabimini luctu!
Amor, exiguam post
Guttam mellis, improba apes, relicto
Auolat tumido ictu.

IE: *Silescite obsecro, silescite: namq; ijs*
Dictis, recrudescit cicatrix vulneris.

Ch: *Nos hæc medendo vulneri putauimus.*

IE: *Frustrà putâstis; namq; vulneror magis.*

Ch: *Sanari ego, contrarijs contraria*
Putaui: amorem; amoris odio, & nausea.

IE: *Amoris ingenium, parùm perspectum habes:*
Amori, amoris mentio ipsa, noxia est:
Bona, vel mala sit illa; tamen extemplo nocet:
Salus amoris; sola fuga, & obliuio.
Quin, quicquid aduersi vspiam in vita accidit;
Id tempore, atq; obliuione existimo
Solere sanari: illa demendis malis
Constructa dicta; consilia, solatia,
Orationes, suasiones splendidæ;
Nugæ meræ sunt: quin dolorem confricant

Potius,

Potius, & vsq. exasperant, quàm leniunt.
Porrò, methodum tempus hanc medendi habet:
Præsentia mala, instantibus; vetera, nouis
Excludit: interdum grauia, minoribus;
Grauioribus, minora sæpe pensitans:
Magno velut mari; minorem, grandior
Fluctus quatit; nec pausa tranquillo datur:
Qui stare contrà, cautis in morem, quijt;
Dorsoque, fluctus oblatrantes, dispulit;
Hunc strenuũ, hunc fortem puta. pars plurima
Hominum: vbi quid præter voluntatẽ accidit;
Quasi pueri parui, caducum sicubi
Offendimus pedem, lapidem vbi offendimus,
Pugno insequimur; à quo illicò fugiendum erat:
Mala namq. quò magis teruntur, magis olent.
Ch: *Prudentiam tantam tuam, Domina, vtinam*
Meis quoq. vsurpare in aduersis sciam:
Bene habet vetus dictũ; ad bonum, vix transitũ
Dari, nisi ex malo; albaq. coloremex nigris
Assumere; atq. adeò cadere summos viros
Plerumq. prodest; vt facem minoribus
Præluceant surgendi: eandem quùm cadant
Lapsi ruinam; vt vel tuo exemplo, mihi
Promptum sit, esse cautioremin posterum.
IE: *Heu, heu, in hanc fortunam ego seruata sum!*

Fierent

Fierent vt in me, exempla peßimæ notæ:
Ch: *Non peßimũ hoc; gradus vnde datur ad optimũ.*
IE: *Hoc optimum, libenter à me ſegregem.*
Ch: *Morbóne ſtrata, ſanitatem ſegreges!*
IE: *Ego ſanitatem laudo; ſed quæ eſt perpetim.*
Ch: *Nil perpetim in vita datur mortalibus.*
IE: *Morbos tamẽ, nunquam in bonis numerauerim.*
Ch: *Morbis carere, vel mederi, æquè bonum eſt.*
IE: *Minus bonum eſt; origo cuius ex malo.*
Ch: *Maioris artis eſt, facere bonum ex malo;*
Quàm nulla damna labe caſſum incurrere.
IE: *Hac arte gratis cuilibet conceſſerim.*
Ch: *Gratis, vel ingratis, ferenda ſors tamen*
Cuiq. ſua: quæ, ſi bona ſit, amplexanda; ſin'
Mala, arte corrigenda: tum, quàm maximè
Id cogitandum; neminem ſoli ſibi
Natum eſſe; ſed, vel ipſum in alios iugiter
Spectare; vel ſpectari ab alijs mutuùm.
Vitamq. non niſi æmulando viuier.
Ergò, magiſtra quandò virtute gradimur;
Nõ minus in alios benefici, quam in nos ſumus;
Exemplar ad noſtrum, ſéipſos qui exigunt.
Sin' cæſpitare quandoq. in vitium obtigit;
Nulla mora; rapiendus illicò gradus
Ex labe; formandusq. rectam ad regulam;

Ne cæteros

Ne cæteros noſtram vicem labi accidat.

IE: *Eſto; ſiquidem ita reris; exemplum vt alijs*
Dem; dabitur exemplum, palamq. docebitur;
Quantum malum in vita ſumus, nos feminæ.

Ch: *Bonum doce potius; malæ ſat dicimur.*

IE: *Et iure ſanè dicimur meritiſſimo.*

Ch: *Hau, Domina, quæſo hæc verba cõpendi face.*

IE: *Compendi ego! quæ me ſcio nequiſſimam.*

Ch: *Honeſtiùs de te æſtima; de alijs quoq;.*

IE: *Non habeo me laudare: quod res eſt loquor.*

Ch: *Æquale vitium eſt, prædicare ſumma de*
Se; & ad ima ſe dicto ſuo demittere.

IE: *Ligo, ligo mihi; feminæ malæ, malæ.*

Ch: *Malas quidem haud nego: ſed in quibus boni*
Pars maior; in ſimplo malæ; in duplo bonæ.

IE: *Hau, parce quæſo talibus falſiloquijs:*
Nos ad duplũ, in ſimplo malæ! imò in centuplo
Si conferantur commodis, incommoda.
Nos iurgioſæ, tædioſæ, malè habitæ,
Malè domitæ: incicura, inexpedita gens,
Moleſta, ſuſpicioſa, fallax, peruicax,
Fluxæ fidei, lubrici animi, oris leuis:
Contentioſæ, ſumptuoſæ, prodigæ:
Sæpè impudicæ, ſæpè vendulæ tori;
Vt cætera ſileam: iſtud vnicum bonum

 Agnoſco

Agnosco nostrum; liberorum quòd sumus
Matres; domusq́. posteris producimus.
Ch: Quanquàm, quod antè dixti, inesse in omnibus
Non do; tamen vel insit: istud vnicum,
Quod deînde nostrum agnoscis; omnes noxias
Illas, lepôre proprio præponderat;
In vita enim nîl liberis iucundiùs.
IE: Hæc illecebra nempe fallax liberûm;
Necessitatem perferendi maximi
Incommodi, imposuit viris; nosq́. improbam
Mercem, parandam suasit, in certum malum:
Ast seminari si hominum oportuit genus;
Cis feminarum vsum, fuisset id vtinam:
Præstiterat, immortalium templis Deûm,
Tantum, aut chalybis, aut æris, auri aut diuitis,
Inferre; quantum quisq. deprimeret puer:
Atq. ita propagem liberûm emptam tollere,
Domosq́. colere liberas, sine feminis;
Quùm pestis huius, in domum introductio,
Vel inchoatur magno opum dispendio.
Quin ipse, (quod nos haud bonas liquidò arguit)
Qui protulit, qui aluit pater; procul suis
Ex ædibus, domum in alienam segregat;
Additq́. dotem; ableget abs se vt modò malũ:
Ast qui potitus est sibi immitem feram,
Lætatur

Lætatur vsq; , quando statuæ pessimæ,
Pulcherrimum ornatū apparat; peplaq; genus
Omne cóémit; lapidans peculium domus.
Nec iam facultas segregandi; affinium
Clarorum enim ergò, fert vel ingratum torum:
Aut si propinqui futiles; vxor proba;
Tum pensat infortunium bono opprimens:
Carere vtroq. aptissimum. aut ducenda si
Erit vxor; insulsa & stolida, ducenda erit:
Solertem ego odi feminam: neq. approbo,
Quæ sapiat, vltrà muliebrem sapientiam.
Vafriciem enim facilius ingenerat Venus
Sapientibus: stolidis, stoliditas ipsa, pro
Sapientia, & custodia est; cuius rei
Illustre sim exemplū ego; dari exempla siquidē
Tanti interest; faxo, meo magno malo:
Frugi futuram quamq. vel millesimam.
Ch: *Pauesco, quo euadas Domina, quoué accidas:*
Cui displicent enim omnia; nihil is boni
Incogitare potest; neq. sibi, neq. alijs.
IE: *Tu si hoc loci esses, vbi ego sum; aliter diceres.*
Ch: *Illa tua dicta priora potius dicerem:*
Nam longè, ijs potiora, quæ dixti modò.
IE: *Erras; seuera, & sancta dicta, si putas*
Vitæ seueræ, itidem esse pignus, & notam;

Plerumq. caſtiſsima loquuti ; viuimus
Turpiſsima ; & fucum facimus hominū auribus.
Ch: *Non laudo fucum ; ſed vel improbiſsimis,*
Concedo ſermonem probum ; ne duplicem
Ad facta, dictorum aggerent vecordiam:
Tum ſæpè, vt ægris, ſanitatis mentio,
Ad ſanitatem conſequendam, anſam dedit ;
Ita dicta cum virtute, vitioſiſsimis,
Virtutis ineundæ dedère exordium.
IE: *Vitijs ego antiſtare iudico omnibus*
Hypocriſim, & ſimulationem ; quò mihi
Sincera verba ; vita ſi inſincera ſit!
Potius probo ; malum, vt malus viuit ; malum
Videri, & execrari ab omnibus ; ita enim
Mali, malos faciunt bonos ; dum ipſis palàm
Malè eſt ; quàm in occulto alere mentē ſubdolā.
Nec mihi aliter ſit : poſteaquàm me Deus
Quidam maleuolus, vel meum implacabile
Fatum, vel obſtinata vis Fortunæ, eò
Adegit ; vt videns, ſciens, ineam ſcelus:
Ita videar, ita differar, vulgo palàm ;
Qualis palàm viuo : nec eſt, cur obtegam, aut
Fugiam malum ; ex quo alijs futura cautio eſt.
Ch: *Domina, poteſtas non poteſt tantum mea,*
Vt arceam, vel comprimam facinus tuum ;
Hoc

Hoc te tamen per dexteram tuam rogo;
Præsente me, ne quippiam ferocius
In te audeas; vnde imputari mihi quoq;
Possit, tui periculi, periculum.
Sed sustine tantisper; vsq; tibi tua
Nutrix redeat; hanc testẽ habe, quicqd te erit.
IE: Quò tandem abiuit illa? quò me deserit!
Ach mater, ach, cessare nunc non expedit.
Ch: Quæsitum abiuit philtra; tam oblita subitò es!
IE: Nugas meras: quæ philtra! decumanis ego
Hîc interim iactor, flagellor fluctibus.
Ch: At iam redibit: perbreuem tolera moram.
IE: Amor moram non tolerat: ach me, ach occidi.
Ch: At iam redibit; audio sonitum pedum.
IE: Maiorem ego sonitum, misera, animi audio.
Nv: Quid est! quid hic factũ est! quid incensa Domi
Quid hic inornatus sibi poscit status! (na es!
IE: O mater, ô mea mater, vt me deseris!
Nv: Ego desero! quæ isthîc cucurri prope volans.
IE: Nihili mihi tua cursio, & recursio.
Nv: Philtra attuli; quibus tibi fiat bene.
IE: Neq; philtra, neq; dicta, neq. iam vllam deniq.
Curationem curo: quod semel animo
Statui, & recepi; id omnibus rationibus
Audere certum est: vosq. maiorem in modum,

Quæso, & rogo; vel adiuuæ sitis mihi;
Vel ne repugnetis meæ sententiæ;
Decretum enim est, audire neminem: neq.
Illa mihi dicta, quæ prius disseruimus,
Reuocate; nam illa dicta sunt labris tenus;
Animus fuit alibi: scio me feminam,
Scio Dominam esse; quod volo vobis quoq.
Deliberatum sit; meaq́. verba placidè (culos
Admittite. Ego cùm primùm in hunc iuuenē o-
Conieci, & hausi amoris ignem; rem ratā
Sum facilem, & in manu mea sitam aggredi;
Qua, vbi libitum animo foret, possem frui;
Ipsumq́. iuuenem, sicubi id resciscerет,
In parte non parua beatitudinis
Ducturum; amari ab Hera, & rogari: tempore
Itaq. aucupato; adorta solum; detuli
Cupidinis meæ voluntatem; palám-
Que fassa postulaui: At ille, ferreus,
An fatuus incertum, an ratus fidem suam
A me experiri, vel peti in periculum;
Repulit volentem: quin seuerioribus
Hortatus ad modestiam est sermonibus.
Qua me fuisse mente tum putabitis!
Aut quid animo volutasse! non tamen adeò
Fui maligna; quin secundò, & tertiò,

Sceleſtum adirem; paſſa identidem graue
Repudium: egóne me ita miſerè fruſtrarier!
Egóne me deludier gratis ſinam!
Meon' periculo, ille ſanctimonias
Impune venundet ſuas! iocumq́. me
Sibi habeat impuriſsimus! quaſi innocens,
Quaſiq́ mulieris inſciens ſit; qui alicubi
Diobolarias apud lupas, ſuam
Obſcœnitatem proſtituit: ach me: illené
Mihi hoc negârit! vbi melius, & tutius
Potuit locare: ſeruulon' ego improbo
Preces meas obtruſerim! cuius preces,
Nec vir, nec hominũ quiſpiã vnquã inaudijt.
Verùm eſto: petij; ſed Domina; ſed petij Hera;
Neq potui forſan adeò demittere
Animum; atq ſeruilis animus depoſceret.
Rarum eſt; amore à femina virum appeti;
Neq. proſtitutas inter, hoc inueneris;
Quantò profectũ à Domina, inertẽ in ſeruolum
Inſuetum, inauditumq́. habebitur magis!
Voluiſſet ille forſan, & concederet:
Sed fortè ego imperioſè id ambiuĩ; & animum
Rerum incapacem maximarum abſterrui:
Submiſsio, atque blanditia, coagulum eſt
Amoris; æqualesq́. gaudent aptiùs.

Itaque,

Itaque, priusquàm quicquam acerbius in eum
Consulo; aliam viam mouere, omneq́. genus
Demissionis, & precum, statui ingredi:
Atq. huius ergò, occasionem publicæ
Solennitatis aucupaui; sola cum
Solo, vt domi relicta, commodiùs meum
Propositum inirem: eaq́. causa, falsam eam
Finxi ægritudinem; nisi, quod amor omnium
Morborum, & ægritudinum longè instar est:
Totamq́. familiam, abdicaui ex ædibus;
Vt & ille tutiùs mihi fidere; & ego
Animo meo, tranquilliùs possem obsequi.
Nunc in tua opera præcipua spes: nunc tuam
Fidem patere: nunc beneuolentis animi
Specimen dari: nunc studia, nunc officia, nunc
Consilia vetera promi oportet. si mea
Non temerè dicta mater olim es; si tuo
Nutrita lacte, si tuis à paruola
Verè manibus educta, in hanc creui indolem;
Si deniq. esse, & viuere, & saluam domum hanc
Incolere me vis; neq. súásionibus
Iam vllis mihi obstrepe; neq. ab incæpto auoca:
Fixum, receptum, constitutum est; iam nihil
Admittere aduersarium placito meo.
Quod ista per genua tua: per dexteram:

Per

Per hos mihi charissimos canos tuos:
Per, quicquid ex me dulce fuit vnquam tibi;
Oro, obsecro, obtestor; iuua quantum potes.
Miseresce deniq: Nv: *Quo is! quo abis! quo te abripis*
Domina! heu senectam, heu pessimam ætatem meam:
In hocné ego seruata vixi opprobrium!
Quid faciam amicæ! audebit illa perperum
Aliquid, nisi obsisto; nec obsistere satis
Queo. In iuuenta qui malum putant mori;
Malè computant: quò plura viuas sæcla enim;
Plura videas, plura facias, mala. optimum
Aut non oriri; aut illicò exortum mori.

Strop. I.

Ch: *Superùm quis nunc potens!*
Humanam eripiat mihi
Formam; generiq. auium,
Compositis ad brachia pennis
Adscribat; vt vel columba,
Vel hirundo querula sim.
Illicet, pernicibus excita alis,
Hominum fugiam cœtum;
Secessusq. remotos
Siluarum; incola præpes,
Cum lupis, aut cum leænis

 Concele-

Concelebrem. Quid enim

Antiſt: I.

Hominum conſortio,
Structum eſt pernitioſius!
Natus licet indole ſis
Magnanima; ſanctiq; tenace
Cœpti; nec vſquam caducum
Animum ſpontè violes;
Plurima inuito tamen, hinc & inde
Scèlerum genera illudunt;
Turba emiſſa forenſi.
Quin, ſperes minus vnde;
Aßilit damnum inde; & ignis,
Suppoſitus cineri

Epo. I.

Fraudulento, improuidos ſuc-
-Cendit: hoc, ſupina corda,
Non doceas facilè,
Qui poße viui non putant;
Niſi ad ſuperbi, purpureum latus
Herois; aulæ in miſero ſtrepitu;
Menſæ mancipia, & cibi:

Quos

Quos inter, vt paludum
Circa fluenta putrida,
Acre genus vesparum; examina

Strop. II.

Scelerum, nimbos rotant;
Morsuq. obuia corpora
Quæq, inuolitant strepero.
Nam Iuuenem fata hunc voluißent
Seôrsim, casa in paupere, igno-
-Bile sæclum trahere; vis
Tanta noxæ, nunquam in eum ingruißet.
Vtinam effugiat magnam
Labem: poßibile at non
Est; pestis, Domini, quùm
Dant fenestram; quin per illam
Transiliant famuli.

Antistro. II.

Potuit qui absistere
Lapsu; non hominem hunc ego
Dicam; sed superûm ex genere:
Legibus his, nam conciliata
Quùm vita sit; degere alter,
Opera absq. alterius, vt

Non queat: ſed, pars Domini, atq. dites
Geniti; tenui cenſu
Serui, pars habeamur:
Plebs à dite fouetur;
Diues à vulgo tuetur;
Fitq. ita ſubſidij.

Epo. II.

Mutuum vinclum; gregatìm
Viuere omnibus coactis.
Magnum operæprecium
Peruincit is; qui Syrtibus
In hiſce, fido remige conſilj
Tranare, triſtes ſcelerum ſcopulos,
Pertendit; liquidumq. iter
Virtutis, integra inſtat
Rate: enatandum cautè enim eſt;
Saxa, vbi lymphæ cælant, perfida.
Nv: *Menſas Deorum, quæ feruntur ſplendidæ,*
Nõ mutẽ ego hodie; præ hoc, quod aſpexi modò:
O omniũ, vnquam, quæ quidẽ oculis viderim,
Spectaculum, ſanctiſsimum, & grauiſsimum.
Non me ſenectæ, ætatis, vt vt eſt improbæ,
Ac permoleſtæ pœnitet: neq. tandiu
Traxiſſe vitam tædet; vnum ob hunc diem:
Vel

Vel moriar; haud mœrẽs domos visam inferûm.
Tantum, tam inauditum pudorem, tam ratam
Mentem, tam ineuictam fidem, vidisse me!
Virtus, honorum ô Domina virtus omnium;
Quanta est potestas, quanta maiestas tua!
Tu cui ades; per ignium, per ensium
Aciem obuiam, securus iter inuenerit.
Ch: *Obsecro, quid factum est! animi enim pendeo:*
Nv: *Facinus, puellæ Ægyptiæ, facinus supra*
Hominum fidem vidi, supraq́. memoriam.
Ch: *Num perijt ille Iuuenis! aut Dominæ malè est!*
Nv: *Salua Domina est, & Iuuenis ipsus saluus est.*
Ch: *Respirò; vtriq. enim nimis timui malè.*
Nv: *Tantamné virtutem cadere mortalium*
In quempiam! iuuenta, peruicax mea
Iuuenta; quàm te pessimam transegi ego.
Ch: *Obsecro fare; quicquid hoc factum intus est.*
Nv: *Fabor; sed impudentiamné in Hera, magis*
Demirer! anné in Iuuene sanctimoniam!
Stupesco tota: nec scio, vnde exordium
Sermonis insequar. Nam vbi primùm attigit
Thalamum, vbi sese collocauit in toro;
Verbis venustis, blanditer me primitùs
Appellat; atq. postulat; parcerem animo
Ægro illius; lacrymasq́. fundit quàm ampliter:

Peccare se inuitam; neq. satis scire, quid
Se fiat: hocq; velle maximè; vt malo
Absistat; idq; seriò gaudere; quòd
Tam pertinacem ingressa amoris ludum: ita
Ludimagistrum nacta planè ferreum;
Obnoxiamq. illi esse; verùm linquere
Subitò furorem non valere; omnemq. spem
Salutis, eius ponere in prudentia:
Persuadet insuper, intrò vt ipsum accerserem.
Quem ego pauorem, quem pudorem, dum voco,
Illius obseruaui in ore! quàm ad meam
Vocem profatam palluit, perq. horruit!
Venit tamen, subnubilo qualis die
Nimbo impeditus, purpurascens Lucifer.
Vt adstitit, vt accersionis mititer
Perquæsiit causam; illa, qualis prima nix,
Vibrante solis igne tacta, languida
Illius aspectu liquuit, inq. gemuit;
Penitis grauem vrgens spiritum ex præcordijs:
Effata tandem. Ago, habeoq. tibi gratiam
Josippe; languenti mihi quòd adsies:
Utinam referre essem potens, tuq. sineres:
Obsequium amicos experitur: sed quoad
Vita mihi; cogita tibi me obnoxiam:
Nunc, quid te opus facto velim, sic accipe:

Verùm

Verùm huc adesdum propius; vt in aurẽ loquar.
Hîc ille, ceu petita ad aram victima,
Cunctatus, immoratus; accessit tamen.
Ast illa, velut accipiter, ales lethifer,
Alto columbam consequutus æthere,
Dextra prehendit; sicq. dicto efferuuit:
Iam te teneo, proterue, iam te hostem meum,
Potita capio; vel ambio potius capi;
Velis modò ipse: quid tibi, me supplicem
Toties refugis! ægram quid vsq. animã enecas!
Crudelis: vlla si tibi obseruantiæ
Mihi debitæ, scintilla foret: ipsissima
Superbia totus nisi intumesceres;
Primis precibus, olim haud repugnasses meis:
Idq. vel Herili dignitati cederes;
Vel amoris efflictæ dares vehementiæ:
Qua vrgente; Herã me oblita, ad hæc vilissima
Abiecta verba, deuoluta sum tibi.
Ergo sapi: illatamq. contumeliam,
Præsente studio redime: siue enim mihi
Diffisus; aut iterum rogari impensiùs
Volens, cupitum distulisti tandiu;
Iam facio id ipsum, quàm anteà accuratiùs:
Constansque, eodem sto voluntatis gradu;
Vt nulla subsit suspicio animi mei;

Eamq.

Eamq́. nuperam ægritudinem, tibi
Finxi, tibi decubui: vt vt meritus, tua
Vtere, vel vti sine: neq. dubita sciens:
Malisq́. amicam, & beneuolam lucrarier;
Quàm odijs perennibus, nisi illicò caues,
Sequacem, & vltricẽ: neq. enim eam animi mei,
Oblationem, impunè committam fore.
Vel ipse vir, Dominus meus, cui peruice
Tu, empticius es, faxo, meam hanc iniuriam,
Tuo capite vindicet; Heramq. me tibi
Ostendat: hoc dicto, interim effusissimè
Collacrumauit: & quasi toro adflectier
Iuuenem sategit. At ille, ceu sæuo mari
Saxum, sonoris oblatratum fluctibus,
Rigidus reflexit; vultu, & habitu, masculam
Quandam, vndecunq; præditus minaciam;
Oculumq́. pernicẽ, modò ad me, modò ad eam,
Identidem circumtulit: tum pauca, pro
Re fatus; officij, fideiq́. monuit;
Magnamq́. legem, iusq́. iurandum tori,
Testatus, hortatusq́. sane sanctiter,
Petijt; pudorem, integritatemq́. legeret
Præferre, momentaneæ libidini;
Huic namq; præstò adesse pœnitentiam;
Dolore quæ factum quidem perculleret;

Infecta

Infecta verò facta nunquam redderet:
Adesse quoq. pauorem, & æternum metum,
Qui, dedecus suum, latere, maximi
Putet; idq́ sollicitudine perenni aucupet.
Ast coniugalis dona consuetudinis,
Gaudere secura voluptate, & mera;
Fiduciamq́. conscientiæ, tam apud
Deum, quàm apud homines habere: se satis
Meminisse, mancipium esse; Heri peculio
Emptum; itaq́. malle, iure Herili subditum
Haberi ab ipsa; quàm facinoris vllius
Socium: paratum potiùs extrema omnia
Subire; quàm se scelere tanto adstringere:
Desineret optare, quod apisci sit nefas:
Autorq́. potiùs esset, ad sobrium aliquid
Seruo imperandum; hanc fœditatem, vel nece
Et morte, semper se redempturum. Hæc, & his
Similia proloquutus, arcebat manum.
At illa, ceu furens lea, in leuem hinnulum,
Elata saltu, dentibusq́. exercita,
Vesaniebat; sanguineam aciem rotans;
Totisq́. ceruicem insiluit amplexibus;
Meus, velis nolis, meus es, vsq. infremens:
Vimq́. afferebat planè inornatissimè.
At ille, ceu serpentium feralibus

 Spiris

Spiris ligatus; impetu omni, euoluier
Ardebat; acriter, ſimulq́; miſeriter
Luctatus; & collum eripere nodo appetens:
Beneficio donec fluentis pallij
Elapſus; ipſe eliminauit ſe ex fore;
Veſtem, tenentis liquit in complexibus:
Ego ſubſequuta; ad vos cucurri huc illicò:
Sed timeo malè, ne in ſe ferum aliquid audeat.
Ch: *Mane, mane; eccum prodeuntem ipſam intuor:*
Quàm torua, quàm ſeuera, quàm facie ferox
Incedit! orba ceu ſobole Tigris furens:
Geſtatq́. præ ſe pallium extentum manu.
IE: *Iè, ie; quis vnquam, tot malis, miſerum meum*
Nomen, putâſſet concinum colludere!
Iè, ie: ter & quater, libet nunc proloqui;
Nam tantus obſtat me malorum exercitus.
Quæ matre nata, auctoritate apud virum
Summa, potentia in familiam maxima;
Atq. ipſa nupta non minorem in habentiam;
Virumq́. nacta, principem ex primoribus;
Heu, ſpreta, deſpicata, ſeruo peſſimo,
Ludibrium, iocusq́;, in hunc viuo modum:
Vaniſſimam, an nequiſſimam me dixero,
Hæreo animi; quæ ſupplicare vltroneè,
Quæ ſubijcere ſe ſe ſceleſtiſſimo homini

Suſtinui,

Sustinui, & obtuli; quod oblatum, omnibus
Miraculo sit; quodq. nemo non velit,
Quàm nūc triūphat! quā cachinat! quā crepat!
Faber malorum, columen impudentiæ,
Corruptor, explorator, exesor meus;
Maleficus ingratissimus! nam quid aliud
Hoc esse dicam! quàm merum maleficium,
Operumq Dæmonum; quibus iam veniјt
Totus superstitiosus, & Dæmonicus,
Cultor aliorum absconditorum numinum:
Neq facies, neq species enim illius
Tanti est; meo Domino anteferri vt digna sit;
Neq indoles constructa amori: quicquid est,
Veneficum ludibrium est; quo me excitam,
Ideo impetiuit; vt vel illusam palàm
Vulgo propinaret; suamq. perfidam
Dedecore quæsitam meo, constantiam
Iactaret; aut Orci cóàctam ad incitas,
Vita, domoq. exueret; ipse, quòd facit,
Regnaret, & rebus potiretur meis.
Non sic abibit, non. quid ergo! an par pari
Referā! arteq. hanc artem exeam, atq vindicē!
Veneficosq. adeam; vt quibus me nunc modis
Ille furiatam habet; habeatur inuicem
A me: ardeátq inuisus, & spretus mihi!

 Sed

Sed facerem honorem illi, mihi fastidium;
Amari enim, vel amare, eandem eunt viam.
Non sic abibit, non: capite iniquo ipsius,
Profitebor illi, me esse Heram; vitæ, & necis
Iuxtà potentem; amico, amicã; hostem, hosti: ita
Eat; aude anime, facinus viri non plebej
Uxore dignum: vestis, heu sacerrumi,
Atq; omnium mihi virûm inuisissumi
Vestis, hominis: ten' ego tenere! ten' sinu
Meo fouere! ten' manu contingere
Sustineo! verùm sustinebo, donicum
Vlciscar: ach me; ach me; ardeo iracundia:
Incipe anime; & memento me esse feminam.
NV: *Nec adiuuandi, nec refrænandi tui*
Vllum inuenio modum, Domina: tantis malis
Vexaris; vt stupere vix satis fiet.
IE: *Comperce dictis obsecro mater mea;*
Ne me pariter in te esse cogas impiam:
Nempe tibi plus cordi est sacrilegus ille; quàm
Vel fama, vel salus, vel afflictio mea:
Vt pœnè condictum esse vobis suspicer.
NV: *Hau filia, hoc meruère tot studia mea!*
Quæ huc vsq; sensti liquidò, ab ipsa infantia.
IE: *Multa beneficia; vnum maleficium opprimit:*
Ne ergò mihi ansam ingratitudinis duis.

NV: *Non*

Nv: *Non do: neq; prius quicquam habeo rebus tuis:*
Quantumq́. potero, sedulò iuuauero.
Hoc te tamen obedire postulo mihi;
Cedamus intrò; feminas non est decens
Foris manere: tum cauendum; ne inscias
Offendat adueniens Herus; meq́. increpet.
IE: *Adueniat vtinam: offendat vtinam: nil magis*
Aueo; quàm in hoc misero, me vt aspiciat statu.
Ch: *Non feceris Domina; sed ausculta tuis*
Potiùs amicis; qui tibi censent bene.
Age, potiùs propera ingredi talami forem;
Nam vox, quasi aduentantũ in aurẽ mî aduo-
IE: *Nihil agitis puellæ; amâstis forsitan* (*lat.*
Nunquã, meumq́. malum parum perpenditis.
Ch: *Obsecro, Domina, obsecro; Herus iã ad limẽ est.*
IE: *Ach me, ach, inertẽ: ô lacrymæ, ô fletus, meûm*
Olim inquilini sempiterni luminum:
O anime, iam satis malis exercite:
Nunc cernitur certamen: arma nunc sonant:
Accingere, insta, strenuum ostende hostibus:
Heu perditam, afflictam, omnium miserrimam
Me feminarum, quotquot in terris agunt.
Ach me, ach me.

Quid est! quid hîc turbæ est! qd ægrimoniæ!
Quid ante limen statio! quid turbatio!
Vxor, satin' saluæ: Ie: *ô Dñe.* Fæ: *Quid habes! qd est!*
IE: *O Domine.* Fæ: *fare quicqd est!* Ie: *Perij, óccidi.*
Fæ: *Num causa morbi inualuit insolita adeò!*
IE: *Solitum nihil perpetimur: insueta omnia.*
Fæ: *Meliora Dij:* Ie: *Pereo, Domine, pereo, nisi*
Iuuas: Fæ: *Iuuem libens; modum doceas modò.*
IE: *Nunc, quid me ames; nunc, coniugem si me tuã*
Verè putas, da publicum indicium hostibus
Meis. Fæ: *Quid est! quis te appetijt iniuria!*
IE: *Per dexteram, Domine, tuam; per mutuùm*
Sumptam, & datam fidem; per omnia fœdera
Consortij nostri. Fæ: *Quid est! fare ocyus.*
IE: *Vlciscere inimicos: tua sum, vt vt sum: meus*
Pudor, tuus pudor. Fæ: *Quis impudicã habet!*
IE: *Non habitio hæc tibi; mera at violatio.*
Fæ: *Violatio! quid ais! quid! hem violatio!*
IE: *Voluit adulter; sed fides mea noluit.*
Fæ: *Quis is! quis ausus! clariùs fare, loquere.*
IE: *Quem neq; beneuolentia tua; neq; fides mea;*
Neq; fas, nefas, quicquam mouẽt; qui pessimus
Viget omnium; nescitur interim ab omnibus.
Fæ: *Vxor Deos obtestor, ede quisquis est.*

Quem

IE: *Quem tu nisi omnibus modis vlcisceris;*
Hucusq; tecum mansio fiet mea.
Fæ: *Frendeo animi; comperce quæso ambagibus.*
IE: *Bonitatis, indulgentiæq; tuæ, cape*
Fructum: hoc tibi sit prætulisse cæteris
Vnum; hoc tuum seruis amorem ostendere:
Quod ego pudoris clade tandem sentiam.
Fæ: *Nō minus id interest mea, quàm vnquam tua:*
Effare per Deos; ferox nunquam tu ita
Futura es accusando, quàm vlciscendo ego.
IE: *Hæc vestis expediat; quam adulter territus*
Clamore nostro, liquit elabens fuga.
Fæ: *O Dij, Deæque; quod facinus ego video!*
Hæc vestis est quidem Josephi; quem vnicum
Ego, fide, & virtute, præstare omnibus
Existimaui: vix adhuc inducere
Animum queo; vt credam. obsecro, coniux mea,
Iocon' loqueris, an serio! Ie: *Nunc tu tuum*
Morem, scio, tenebis; vt cuiuis fidem
Potius adhibeas, quàm mihi: heu me pessimam:
Heu me scelestam; quæ ausa non sum; quæ tibi
Tantum fidelis esse satago; te interim
Meum pudorem postputante, & obuium
Sinente, cuiuis seruolo abiectissimo.
Fæ: *Quid itaq. me vis facere! num vmbras insequi!*

Aiens,

Aiens, nec aiens : indicans, nec indicans :
Eloquere quiſquis eſt ; enim præ iſto tuo
Pudore; tantum abeſt, Ioſephum vt poſtputem;
Vt ipſe quoq. Rex me habeat hoſtem; tale ſi
Quicq̃ auſit in te : ergo expedi, quò euaſit ? aut
Quò erupit? aut vbi ſit? Ie: *Quid ego miſera id ſciam!*
Felicitatis parte quæ habeam in maxima ;
Quòd fugerit ; quòd territus me liquerit;
Quem neq. valetudo, neq ægritudo, nec
Languor meus permouit. Fæ: *Ite omnes mei;*
Ite illicet, per quicquid vrbis, quicquid eſt
Regionis, exquirite; penetrate, omnibus
Triuijs, quadriuijs, circulate; vbi vbi ille ſit,
Arripite ſublimem pedibus ; adducite;
Quandoquidẽ ita ipſo facinore meritus ſuo eſt.
O miſera fortuna: ô miſera magnatium
Felicitas : quis te expetendam cenſeat!
Quiſue inuidendam! niſi fatuus, & inſciens;
Colore quæ externo, beatitudinem
Mentiris; intus ſorde putreſcis mera :
Hæc namq. pectora, quæ videntur ſplendidum
Quiddam nitere; auro, atq. purpura ſuper
Intecta; fortè ſi recluſa quiſpiam
Aperiat, aut oculis penetret Lynceis ;
Cruciatuum, laniatuum, tumultuum

Inueniat

Inueniat officinam; & incudem affatim
Plagis dolatam: quippe pluribus domi
Ut imperemus; seruiendum vltrò est foris;
Dominiq; maiores ferendi ingratijs.
Porrò, ipsa ea imperatio, non fit sine
Summo labore, molestiaq́. siue enim
Humanitate vtâre, & indulgentia;
Licentiæ viam instruas: siue potius
Seueritate; odio, atq. contumaciæ.
Omninò hominibus præesse difficillimum est.
Neq. pecudum vlla gens, ita intractabilis
Habetur; atq. homo. quæ enim vnquã armẽta, vel
Boum, vel aliarum id genus gregum, suis
Pastoribus, inimica visa, audítaué
Sunt! vt vel insidias inîsse; vel necem
Patrâsse; vel nouâsse dirum quippiam
Sategerint! imò, & quò eas direxerit
Opilio, eunt: & quæ vireta pascere
Ostenderit, pascuntur; & quibus locis
Arcuerit, absistunt; fruiq. commodis,
Et vsibus suis, placidè, & vltrò sinunt.
Quorum omnium, contrariam sententiam,
In homine videas; vt vel hic Iuuenis meus,
Quem ego mihi charissimum delegeram;
Quem rebus omnibus meis præfeceram;

Quem apprimè amaueram; quibus modis, meã
Fidem fefellit! hæreo maximè animi,
Summo ex amore, summũ ad odiũ, quî queam
Descendere: audendũ est tamen. communio
In rebus alijs esse, in vxore haud potest.
Iof: *Adsum Domine.* Fæ: *vbi fuit! vbi latuit! vbi tã*
Subitò repertus est! Fam: *In area ædium.*
Fæ: *O perfide; aut, quibus imprecationibus*
Tandem vtar in te; quem neq. fides vlla; nec
Indulta plus nimiò beneuolentia mea;
Nec ius, nec vllum fas; nec emptitia infima
Cõditio memorẽ habuit; scelere, quantũ pote est,
Sacerrumo, quin vulnerares me, & meam:
Heu me; quòd irasci tibi sat nescio.
Quid mutus es! quid conticescis! quin mihi
Sceleste respondes! Io: *Quid ego respondeam!*
Fæ: *Respondeas etiam, ô Iosephe, ô omnium*
Quondam mihi charissime; at nunc omnium
Fœdissime, inuisissimeque: quid pallium!
Quid vestis hæc! cuia est! Io: *mea Dñe.* Fę: *video*
Tuam esse: & ardeo dolore: nec scio
Quid te insequar: sed quid moror! vos illicet
Abripite eũ hinc, vultu ex meo; atq. in carcerẽ
Quantum pote est teterrimum, compingite;
Donec, quid illo fit, statuo per otium.

O Iupiter;

O Iupiter; animantium omnium notas
Certas habemus; quibus inertes possumus
Dinoscere à gnauis; probũ hominẽ, ab improbo,
Nullus character, nulla discernit nota.
Verùm, ô Iëmpsar mea, nimis diu áérem,
Crudum hunc bibisti; isthìc foris te ventilans;
Cedamus intrò: omitte verò animum asperum:
Exporge mentem: faxo, contumeliæ
Tantæ tuæ, digna vltione gaudeas:
Memento te ægram; sanitas minimo solet
Neglecta perdi; vix parari maximo.
IE: *Concedo: sed dilationes hæ, mihi*
Parùm probantur; nam de adultero, solens
Transactio est; vt capite patratum luat.
Nimis metuo volgarium dictum vetus:
Differtur; aufertur: Sed experiar tuam
Meo in pudore vindicando instantiam.

Strophica.

Ch: *Quùm mente me ab terris fero;*
Et templa cæli, lumine contuor;
Vicibúsq. cuncta fixis
Ire, & redire cerno:
Noctem, cedere luci;
Lucem, nocte recondi;

Caniciem, ninguidæ
Hiemis, vere resolui;
Et sertis florentibus
Redimiri; frugibus
Mactam æstatem, deînde venire;
Tandem autumnum, pomis, vuis-
Qué datis, hiemem reuocare;
Eumq́. iugem circulum,
Meare, & remeare;
Curam Deos habere rerum,
Atq. esse prouidentiam
Agnosco; plena tranquillæ spei.

Antistrophica.

Mox deînde, vbi humanas vices,
Ludumq́. fortunæ ancipitem, & gradu
Dubio, reuusa fata
Specto; palamq́. cerno;
Impunè ire nocentes;
Virtutem male plecti;
Omnigenis pessimos
Opibus, præsidijsq́,
Pollere; insultareq́.
Melioribus; neq.
Defensorem vllum, esse bonorum;

Magnum

Magnum torporem mens sentit
Mea; sub dubium propè, fixam
Diuûm vocans potentiam:
Sed absit; potius nos
Stultos puto, Deos quàm iniquos:
Occulta multa sunt Dei
Decreta; nulla non iustissima.

Iambi.

Verùm, ô puellæ, non sine scelere, nos quoq;
Sumus; innocentem, nil merentem, innoxium,
Palàm impudenti percitum calumnia;
Nostro, quòd adiuuare testimonio,
Neglexerimus. idem est enim, perdere aliquem;
Et sinere perdi; nec vetare, dum queas

SEMICHORVS.

Siquidē queas: sin verò nequeas; quid aliud
Agas! paratum quàm tibi infortunium
Sponte aduoces; vana est enim ops, sine viribus.
SE: *Quid! veritati, nónne abundè virium est;*
Aduersus impotentiam mendacij!
SE: *Si veritatem, plebs homo deffendat; &*
Deffendat Optimas homo mendacium;

Mendacio referre primas, eſt facul:
Siquidem intereſt multùm; ore quo, quid ꝓdeat.
SE: *Actum illicet de veritate ſit; iſta ſi*
Ratio habeat: nam pluribus, mendacium eſt
Cordi, idq́. Summis; veritas paucis placet.
SE: *Ita viuitur: quin ſæpe aliquis, infantia*
Linguæ impeditus; iuſta quàmuis dixerit;
Superatus iniuſti viri eloquentia;
Cauſa cadit; iusq́. minus obtinet ſuum.
SE: *Ego innocentiam, eloquentiam rata;*
Tu potius eloquentiam, innocentem habes.
SE: *Vtinam, innocentia nihil potentius*
Foret: vtinam nil veritate, inter homines
Antiquius haberetur. aſt contrarium
Sentimus; vbiq; fraude, falſitateq́.
Potiente rerum: maximum, & pulcherrimum
Quidem facinus, is inſtituat; interritus
Qui veritatem, & innocentiam aſſerat,
Vel vſq; vitæ ad vltimum periculum:
Verùm, qui id agat; idem valens, pollensq́. ſit:
Ne temerè conando; neq. illi, cui cupit
Prodeſſe, quicquam proſit; & fruſtrà ſuam
Impediat operam; vel malum accerſat etiam.
Namq. hanc vicem, me, teq́. feminam vltimæ
Sortis, potentem contrà Heram aliquid ingredi;
Quî

Quî quæso, poſsibile ſit, vt peruincere
Quiremus! adde, apud maritum, coniugem in
Crimen vocare; vbi ad mala, amor incredulus;
Ad bona, etiam ſibi ipſe ſponte mentiens;
Quî maximo eſſe poſſet abſq. periculo!
Tum verò, Iuuenem ipſum nihil poſcentem opis
Noſtræ; neq. aduocantem in auxilium; neque
Verbum proſantem; ſed mero ſilentio
Quaſi crimini conſentientem, & ſe reum
Dantem; quid aliud cogitaſſe exiſtimem!
Quàm, rē ſibi eſſe, ſeruo apud Herū, cōtra Heram!
Vbi, vna falſa lacryma eius apud virum,
Plus centuplo inueniat fidei; quàm ſua
Sexcenta iuramenta: Quin ſpero, ipſam Heram,
Quanquam impiata ſcelere nunc væſaniat;
Carnifice mox vrente conſcientia;
Patientiam, innocentiamq. eius, modis
Melioribus habituram; & vltrò priſtinæ
Tranquillitati redditurãm: non leue
Momentum enim eſt patîentiæ; quàm, vel Deo
Ipſi, ferunt gratiſsimam eſſe: multaq.
Illum, in bonos paſsim viros damna iacere;
Vt, quid ferendo polleant; ſpectet ſciens:
Dêinde ſpectatos coronat: quod de eo
Quoq. Iuuene, mihi quàm facilè perſuadeo:

Omninò

Omninò enim curæ Deo innocentiam
Eſſe ſcio: credoq́. ideo eum ex tam ſplendida,
Fortuna; ad hunc tetrum reiectum carcerem:
Vt inde maior, atq. conſpicatior,
Illuſtriùs promatur, ad maius decus.
SE: *St. mitius fare; ellum enim famuli betunt;*
Qui hunc, quem dolemus miſerunt in carcerẽ:
SE: *Non ſuſtinebo, quin rogem; qua deniq.*
Mente fuerit; quidué elocutus carcerem
Introiérit. probrorum enim virûm, mala
Fortuna; habet, quod diſcere ex ea velis.
Heus ô amici, iamné carceri eſt datus
Ioſephus? in quo tale compertum eſt ſcelus.

NVNTIVS.

Factum mulier, haud ſine dolore maximo
Noſtro: neq. enim ego illum nocentem dixerim;
Qui ita placidè, & animo ſereno ad pœnã eat.
Ch: *Obſecro, quem ſe geßit? aut quid fatus eſt?*
Siquidẽ innocentẽ eum, ipſa quoq. liquidò ſcio.
Nũ: *Magnum eſt referre mulier; aſt fabor tamen:*
Quum primũ, ita vt noſti, imperata accepimus
Incarcerandi eius; ſtupor pœne illicò
Me ambiguus occupârat; inſolentiam
Facti exputans, repentè tanta ex gratia,

Ingratiam

Ingratiam ad tantam reiectum ingratijs.
Itaque, neq; manus inijcere, neq. acerbiùs
Ductare, priſtinæ meæ obſeruantiæ
In eum memor, potui; ipſe ſponte quin ſua
Ibat, ſilens ſilentibus nobis quoq;
Neq; verbum ab illo poſcere auſus quiſpiam;
Ad carceris donec forem peruentum; ibi
Ego, condolere me eius infortunio
Præfatus; inuitumq́; genus hoc munij
Obire; verùm Heri imperata, haud exequi
Haud poſſe; prenſaui, malo ne verteret.
At ille, perquàm amanter, ad riſum quaſi
Attemperato ore, infit; vt ſe ſub manu,
Arbitrioq́; Heri eſſe, neq; quicquam mali, ab
Illo, grauatim ferre; ita imperia illius
Nos exequentes; tantum abeſt, vt vertere
Vitio; vt probare etiam obſecundantes Hero:
Seruorum enim eſſe; iuſſa Herilia exequi:
Se iſtam ſuam ærumnam Deo committere;
Qui ſemper innocentiæ aſſertor fuit;
Tempusq́; veritatis haud vanum indicem
Sperare; quin malle alterius, innoxium
Scelere perire; quàm nocentes perdere:
Ne pereat, in ſe haud eſſe; verùm in ſe eſſe, ne
Nocens pereat. hæc, atq; plura talia

Locutus; vltrò carceri ſeſe intulit:
Nobis genas prope lacrymæ perlabier
Cœpere: neq; iam ille quoq; ſine lacrymis:
Tum in genua ſeſe humi dat; & ſurſum manus
Oculosq́. tendens; tacitus ad Deum ſuum
Orabat: orantem, noua quadam vndiq;
Luce radiari vidimus; & vmbram horridam
Carceris; oborto lumine aboleri: pauor,
Terrorq́. nos ſtrauit; caputq́. ego meum
Auſim paciſci; innoxium, inſontemq́. eum
In vincla coniectum; & ideo mœreo animi,
Hæcq́. ocyus, Hero nuntiaturus beto.
Cho: Obſecro. cuncta fare; nec quicquam occule.

Septenarius I.

Calumnia, ô calumnia;
Criminatrix innocentiæ,
Inimica veritatis;
Linguæ prodiga iniquæ;
Auratis laquearibus
Plerumq; ventilans facem;
Stultorumq́. aſininis,

Septen.

Septen. II.

Herorum abutens auribus;
Imperitia, atq; suspici-
-O; quibus cient inertes
Tecta voce susurros;
Fomentum implacidum tui:
Nec impij, periuria
Testes, perfida desunt.

Septen. III.

Verùm premit comes quoq.
Pone, vindex pœnitentia;
Liquidæq; veritatis,
Tempus, serior index:
Nec turba aspera, pœnæ,
Cessant; sequaces criminum
Terga vrgente flagello.

Septen. IV.

Quantis malis, Heros meos
Implicâsti, & innocentem eum
Iuuenem! timore frangor,
Ne fors exitium illi

Supremum, acceleres prius;
Innoxium quam ſe omnibus
Oſtendat: mori amem ipſa

Septen. V.

Vicem illius; nec deſeram
Vltimum ſi iam periculum
Veniet; palamq́. teſtis
Prorumpam os in Herile.
Cum iuſto melius mori eſt
Miſerrimè; quàm viuere
Cum iniuſto volupe æuum.

Ieſu Chriſto laus & gratia.

CRACOVIAE
In Officina Lazari:
Anno D.

M. D. LXXXVII.

Bibl. Jag.

